

**Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 13. december 2016 — straffesag mod Antonio Semeraro
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Taranto — Italien)**

(Sag C-484/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — åbenbart inkompetent — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/29/EU — artikel 2, stk. 1, litra a) — minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 49, 51, 53 og 54 — overtrædelse af injuriebestemmelse — den nationale lovgivers ophævelse af injuriebestemmelsen — manglende forbindelse med EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2017/C 086/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Taranto

Tiltalt i straffesagen

Antonio Semeraro

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Giudice di pace di Taranto (fredsdommeren i Taranto, Italien) har forelagt ved afgørelse af 2. september 2016.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 21.11.2016.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
7. oktober 2016 — A mod Staatssecretaris van Financiën**

(Sag C-522/16)

(2017/C 086/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal toldkodeksens ⁽¹⁾ artikel 62, læst i sammenhæng med gennemførelsesforordningens ⁽²⁾ artikel 205, 212, 216, 217 og 218 og bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2727/75 ⁽³⁾ samt forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽⁴⁾, fortolkes således, at de i toldkodeksens artikel 201, stk. 3, andet afsnit, omhandlede oplysninger, der tjener som grundlag for toldangivelsen, også omfatter de beviser, som i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1484/95 skal fremlægges for toldmyndighederne?

- 2) Skal toldkodeksens artikel 201, stk. 3, andet afsnit, fortolkes således, at de personer, der kan gøres ansvarlig, også omfatter en fysisk person, der hverken selv i faktisk henseende har udført den i dette afsnit beskrevne handling (meddelelse af de for toldangivelsen fornødne oplysninger) eller som ledende medarbejder kan gøres ansvarlig for denne handling, men som bevidst har været dybt involveret i planlægningen af og efterfølgende oprettelse af en selskabsstruktur og handelsstrømme, hvorunder der efterfølgende (bl.a.) blev »meddelt de for toldangivelsen fornødne oplysninger«?
- 3) Skal betingelsen »hvis de var eller havde rimelig grund til at være bekendt med, at de pågældende oplysninger var forkerte« som anført i toldkodeksens artikel 201, stk. 3, andet afsnit, fortolkes således, at juridiske og fysiske personer, der er erfarne markedsoperatører, ikke kan gøres ansvarlig for supplerende afgifter, der skyldes på grund af retsmisbrug, såfremt de først har oprettet en transaktionsstruktur med henblik på at undgå supplerende afgifter, efter at velrenommerede toldretlige specialister havde bekræftet, at en sådan struktur i juridisk og skatte- og afgiftsmæssig henseende kunne godkendes?
- 4) Skal toldkodeksens artikel 221, stk. 4, fortolkes således, at treårsfristen ikke forlænges i en situation, hvor det efter udløbet af fristen efter toldkodeksens artikel 221, stk. 3, første punktum, konstateres, at importafgifter, der er blevet skyldige på grundlag af toldkodeksens artikel 201 som følge af en toldangivelse med henblik på at bringe varer i fri omsætning, ikke er blevet opkrævet tidligere som følge af forkerte eller ufuldstændige oplysninger i angivelsen?
- 5) Skal toldkodeksens artikel 221, stk. 3, og artikel 221, stk. 4, fortolkes således, at når en toldskyldner har fået underretning om skyldige afgifter og hertil har indgivet klage som omhandlet i toldkodeksens artikel 243, kan toldmyndighederne på grundlag af den samme toldangivelse og som tillæg til den påklagede underretning efteropkræve den efter loven skyldige told uden hensyntagen til bestemmelsen i toldkodeksens artikel 221, stk. 4?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽³⁾ Rådets Forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29.10.1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød (EFT L 282, s. 77).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28.6.1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT L 145, s. 47).

Appel iværksat den 7. november 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 9. september 2016 i sag T-159/15, Puma SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Puma SE

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves i sin helhed.